

DIM

Peter Levec

Ta molk je bil samo predih,
izpet še ni poslednji stih.
Srce razsuto je, a mrzlo ni —
in dokler rdelo bo, nad njim
se dvigala bo moja bleda pesem
kot nad rdečim ognjem — dim.

RANJEN PTIČ

Peter Levec

Drobceni otrok neba
v cestnem prahu strt leži.
Skozi perje gleda kri,
gleda kri v surovi dan.

Ptič, ne čivkaj za pomoč!
Slišale bi močne ptice,
črne padle iz meglà,
s kremplji segle do srca.

Srepa se svetlika zrak.
Tihi so koraki mačk,
ki jim noži skriti so
v belem srebru nežnih šap.

Ni prijatelja nikjer,
zle oči preže povsod.
Sam se dvigni! Ptiček, mahaj!
Mahaj,
zlomljena perot!